

İnsanları Zorla Kendi Cennetinize Götüremezsiniz*

Elk. Elo. Müh. Özlem Özmen Bozdoğan

EMO İzmir Şubesi 34. Dönem Kadın Mühendisler Komisyonu

Uzun yıllardır günlük tutan biri olarak hafızamın büyük kısmı beynimde değil defterlerimdedir diyebilirim. Defterlerim sayesinde herhangi bir anın, durumun ya da olayın çağrıştırmasını beklemeden keyfi olarak geçmişime dönebilirim, onları okuyabilirim ve boş bıraktığım son sayfalarına da bugüne ait mutlaka bazı notlar yazıyorum. Biz kadınların emeklerinin ürünü olan EMO Kadın Ajandasını da yıllardır günlük tutmak için kullanırım.

Bu yazıya vesile olan 2021 yılı Kadın Ajanda günlüğüme de kendime ait odamda (evli ve çocukluym ama neyse ki evimde "Kendime ait bir oda" hâlâ var!) eşyalarımı ve böylece geçmişimi de karıştırırken denk geldim. Korona günlerinde olmamıza rağmen alanlarda olmaya çalıştığımız 8 Mart 2021 tarihli notlarımdan hemen sonra EMO-İzmir bültenine 20 Mart 2021 tarihinde İstanbul Sözleşmesi'nden cumhurbaşkanı tarafından keyfi şekilde bir gecede çekilmemizin ardından yazdığım yazıyı da günlüğüme aynen eklemişim ve bu da günlüğümün en son yazısı olmuş. Günlerdir tüm dünyaya yayılan ve ülkemizde de pek çok protesto eylemine neden olan İranlı Mahsa Amin'inin ahlak polisi tarafından gözüaltına alındıktan sonra şüpheli şekilde ölümünü takip ederken

1,5 yıl önce kendi ülkemdeki İstanbul Sözleşmesi'nin yürürlükten kalkmasına yönelik yaptığımız protestoları, direnişleri yeniden hatırlamak kaderin garip bir cilvesi olsa gerek.

İran'da resmi bir kurum olan ahlak polisi; ülkemizde de yıllardır gayri resmi olarak yer alıyor ve özellikle İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmemizin ardından her geçen gün daha fazla hayatımızın her köşesine sirayet ediyor. Geçtiğimiz yaz boyunca hangi güvenlik gerekçesine bağlı olduğunu dahi bilmediğimiz nedenlerle onlarca konser, festival ve gösteri aslında ırkçı, cinsiyetçi ve tam da bu nedenle ahlâksızca/ahlâkçı nedenlerle iptal edildi. Daha birkaç hafta öncesinde bir kadın sanatçımız LGBTQ+ hareketine yönelik söylem ve hareketleri nedeniyle dikkat çekmesinin ardından geçmiş yıllarda dost mekânda söylenmiş bir cümlesi bahane edilerek gözüaltına alındı, tutuklandı ve sonrasında ev hapsine dönüştürülüp günle günler sonrasında kısmen serbest bırakıldı. Bundan anlıyoruz ki sadece sosyal medyada troller üzerinde süregelen ahlak bekçilerimiz değil aynı zamanda her yerde her mekânda var olan ahlâkperverlerimiz de var.

Böylesi ahlak bekçiliği eninde sonunda hepimizin yakasına nedenli

nedensiz bir gerekçe ile yapışacak ve başkalarına yapılan eylemlerde sessiz kaldığımız sürece kendimize sıra geldiğinde ses çıkaracak kimsemiz de kalmayacak. İşte bu nedenle Mahsa Amin'inin ardından başlayan eylemler hem ülkemiz hem de tüm dünya kadın hareketi için yeni bir dönüm noktası olarak görülebilir. Her geçen gün artan protestolar, bu protestolarda kadınlarla birlikte erkeklerin de yer alması, kadınların kendi saçlarını keserek protestolara destek vermeleri umudumuzun hâlâ var olduğunun ve bunun da yine kadınlar sayesinde olduğunu bir göstergesidir.

1,5 yıl önce günlüğüme İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme ile ilgili yazıyı yazarken bir kız çocuğuna hamile bir kadındım ve çekilme süreci ardından kızımın geleceği için endişe ederken kadınların gür çıkan sesleri sayesinde umudumu da kaybetmişim. Şimdi aynı günlüğe 1 yaşında olan kızım için daha karanlık bir dünyanın notunu düşerken Mahsa Amini ile alevlenen kadınların direnişinin aydınlık umutlarını da ekliyorum. Diliyorum ki bu günlükte bir sonraki karşılaşmamda sadece aydınlık bir dünyanın notlarını ekleyeceğim.

*İran'da Devrimci Kadınların Sloganı